METSÄTALOUS

Yhtiöiden pitäisi ruveta toimimaan myrskytuhoalueella, etteivät puut jää metsään pilaantumaan. **TOIMINNANJOHTAJA OLLI MÄKI, METSÄNHOITOYHDISTYS TELJÄ**

SAMI KARPPINEN

Ojat ovat sulana vielä tammikuun lopulla Äänekosken Sumiaisissa. Kelirikon vuoksi märimmille turvemaille koneilla ei ole tänä talvena asiaa.

Ojalinjahakkuu keskeytyi, kun hakkuukone painui pehmeään maahan ja jäi kiinni. Koneen kuljettaja yrittää turhaan saada konetta irti.

Metsäliiton Matti Närhi (vas.) ja hakkuukoneenkuljettaja Timo Kapanen koettavat saada puita telojen alle, jotta kone nousisi pehmeästä maasta.

Märkä maa häiritsee korjuuta

Pehmeä maapohja vaikeuttaa koneiden kulkua ja puun korjuuta Etelä- ja Keski-Suomessa sekä Savossa. Maan kantavuutta voidaan parantaa polkemalla ajouria.

Märkä maa vaikeuttaa korjuuta suuressa osassa maata. Maan kantavuus paranee koko ajan, kun pakkaset jatkuvat, mutta edelleen etenkin turvemailla korjuu on vaikeaa.

Äänekosken Sumiaisissa Metsäliiton työmaalla hakkuukoneella oli viime viikolla suuria vaikeuksia liikkua, kun jäätymättömän turvemaan päälle oli satanut 40 senttiä lunta.

Kantavuutta voidaan parantaa polkemalla lunta tiiviimmäksi, jolloin eristävä kerros ohenee ja maa jäätyy nopeammin. Edestakaisin ajelu lisää toki kustannuksia.

Äänekoskella hakkuukone hakkaa puut normaalisti, jonka jälkeen ajourien annetaan jäätyä pakkasilla muutaman päivän ajan. Vasta sen jälkeen ajokone ajaa puut tienvarsivarastoon, metsänhoitopalvelujen asiakaspäällikkö **Matti Närhi** Metsäliitosta selittää.

Runsas lumentulo estää myrskypuiden korjuun

Koneyrittäjien liiton varatoimitusjohtajan **Simo Jaakkolan** mukaan kulkeminen pehmeässä maassa lisää polttoainekustannuksia. Prosenttimääriä he eivät ole laskeneet.

Talven haasteet eivät ole poikkeuksellisia.
SIMO JAAKKOLA

Jos maat eivät ole jäässä, talvileimikoiden korjuuta täytyy siirtää, jolloin korjuujärjestystä täytyy suunnitella uudelleen. Sekin lisää koneyrittäjien työtä.

”Talven haasteet eivät ole poikkeuksellisia”, Jaakkola sanoo.

Hän katsoo, että ainoastaan myrskyalueella runsas lumentulo voi jopa estää puiden korjuun.

Kun puut hautautuvat lumen alle ja jäätyvät maahan kiinni, niitä on käytännössä mahdotonta saada korjatuksi, Jaakkola sanoo.

SUVI NIEMI

Myrskypuut eivät kelpaa kaikille

Metsänhoitoyhdistys Teljän alueella (Harjavallan, Huittisten, Kauvatsan, Kokemäen, Köyliön ja Vampulan kunnat) myrskypuiden korjuu on käynnissä, mutta etenee hitaasti.

Toiminnanjohtaja **Olli Mäen** mukaan koneita pitäisi saada lisää muualta päin Suomea, jotta korjuu nopeutuisi.

”Minulla on tuntuma, että noin puolet myrskypuista on saatu kaupaksi”, hän arvioi.

Mäki uskoo, että isot tukkivaltaiset myrskytuhoalueet saadaan korjattua, mutta tätä pienempiä myrskypuita jää metsään.

Yhdistys toivoo ostajilta aktiivisuutta

Pullonkaulana ei Mäen mukaan ole niinkään vaikeat korjuukelit, vaan puunostajien passiivisuus.

”Valtakunnallisesti toimivien yhtiöiden pitäisi nähdä kokonaisuus ja ruveta toimimaan myrskytuhoalueella, etteivät myrskypuut jää metsään pilaantumaan. Metsänomistajat muistavat tämän pitkään”, Mäki lataa.

Metsäliitto on Mäen mukaan luvannut ostaa myrskypuita kevääseen asti, muutamat sahat ja Stora Enso ostavat ”jonkin verran”.

Sapiskaa saa erityisesti UPM, joka on ollut ”hyvin hiljaa”. Tilannetta selittää se, että UPM rajoittaa tammi–maaliskuussa sahausta rajusti (MT 25.1.). UPM:n Seikun saha Porissa seisoo koko tammikuun.

”Toisaalta on myös ymmärrettävää, että ostomiehet ovat kiireisiä”, Mäki myöntää.

SUVI NIEMI

Kunnille rahaa Metso-kohteiden kartoitukseen

Ympäristöministeriö myöntää 18 kunnalle ja 7 seurakunnalle 326 300 euroa monimuotoisten metsäkohteiden inventointiin ja luontoarvojen säilyttämistä tukevaan metsien käytön suunnitteluun. Rahalla saadaan kartoitettua yli 25 300 hehtaaria metsiä.

Päättynyt Metson rahoitushaku oli kunnille kolmas. Mahdollisuus hakea rahoitusta Metso-alueiden inventointiin on kasvattanut kunnissa suosiotaan. Seurakunnat olivat haussa mukana ensimmäistä kertaa.

Rahoitusta myönnettiin seuraaville kunnille ja kaupungeille: Espoo, Vantaa, Turku, Tampere, Jyväskylä, Kotka, Heinola, Uusikaupunki, Kinnula, Laitila, Eura, Mynämäki, Asikkala, Loppi, Nummi-Pusula ja Lieksa.

Lisäksi Hattulan ja Tammelan kunnat saivat rahaa yhteishankkeeseen, jossa kartoitetaan kyseisten alueiden metsät.

Rahoitusta saivat myös Pyhäjoen, Iitin, Vantaan, Karstulan, Muhoksen, Tampereen ja Nurmeksen seurakunnat.

Luontoinventoinneilla etsitään kuntien ja seurakuntien metsistä Metso-ohjelman valintaperusteet täyttäviä kohteita.

Kunnat tai seurakunnat voivat tarjota metsäkohteita Metso-ohjelmaan ja saada korvausta alueiden suojelusta. Metso-ohjelman tavoite on turvata metsäluonnon monimuotoisuuden säilyminen.

MT

KOMMENTTI

Tolkkua veroeurojen viskelyyn

Metsän suojelun ja käytön raja selkiytyy Suomessa. Iso linja kulkee niin, että suojelija tekee hyvää, hakkaaja pahaa.

Viime päivinä olen ällistynyt siitä, kuinka suojelua ja kansallispuistoja halutaan lisätä, koska metsien virkistyskäytön paine kovenee koko ajan.

Urbaani ekofundamentalisti ei tajua, eikä halua tajuta, että väki marjastaa, sienestää, suunnistaa ja vaeltelee talousmetsissä. Ei, nyt pitää saada kansallispuisto ja kieltää siellä metsästys.

Puistolle palkataan johtaja ja apulaiset, jotka kohta vaativat puistoa ympäröiviin metsiin ”luonnontieteellisin” perustein käyttörajoituksia, ettei puiston ekoelo häiriinny.

Ekofundamentalistit yrittävät nyt estää Oulun kaupungin ensiharvennuksia jopa männiköissä, koska niistä voisi kehittyä aikaa myöten luonnontilaista muistuttavia metsiä.

Menkää Seitsemisen kansallispuistoon ja katsokaa! Kuka viihtyy ylitiheässä männikössä lumenmurtojen ja tuulen kaatojen seassa? Ehkä lahoholisti tai kääpämaani.

Metso-ohjelmaan kymmeneksi vuodeksi metsänsä liittäjiä kehotan harkintaan. Kymmenen vuotta on ikuisuus; on naivia kuvitella, että suojelujakson päätyttyä metsään uskaltautuisi metsäjätti hakkuille.

Valtion talouden tarkastusviraston on syy puuttua tilanteeseen. Kysyn, miksi syytää veroeuroja jyrkän kivikkorinteen suojeluun, kun kukaan ei pysty sieltä kitumäntyjä hakkaamaan?

Avokätinen veroeurojen viskely suojeluun ja luonnon hoitoon on minusta omituista, kun ihmisen hoidossa on rahapula alun lastentarhasta lopun vanhainkotiin asti.

JUHA AALTOILA

Puukerrostalolla on pienet hiilipäästöt

Puukerrostalon elinkaaren aikaiset hiilipäästöt ovat 5–11 prosenttia pienemmät kuin vastaavan betonitalon. Pelkän rakentamisen erot ovat paljon suuremmat.

Sitran Energiaohjelman mukaan puutalon rakentamisen hiilipäästöt ovat 29 prosenttia pienemmät kuin vastaavan betonitalon. Niitä on mielekästä tarkastella erikseen, koska käytön aikaiset päästöt ovat molemmilla talotyypeillä jotakuinkin samat.

Asumisessa tärkein keino hiilipäästöjen vähentämiseen on tehokas energian käyttö rakennuksissa ja vähäpäästöisen energian käyttö.

Puukerrostaloja rakennetaan parhaillaan Helsingin Viikkiin.

Nollaenergiatalossa lämpö syntyy asumisesta itsestään. Se säästää jopa 40 prosenttia rakennuksen elinkaaren aikaisia hiilipäästöjä ensi kesänä voimaan astuviin vaatimuksiin verrattuna.

Ruotsissa nollaenergiataloja on jo rakennettu niinkin pohjoisessa kuin Kiirunassa asti. Ne eivät ole tavallisia taloja kalliimpia. Se, mikä kuluu paksumpiin eristyksiin, säästetään siinä, että lämmitysjärjestelmää ei tarvitse rakentaa laisinkaan.

Rakentamisvaiheen osuus rakennuksen elinkaaren aikaisista hiilipäästöistä on kasvanut kaksinkertaiseksi reilussa kymmenessä vuodessa.

Nyt rakentamisvaiheen hiilidioksidipäästöt neliötä kohti olivat puutalolla 191 ja betonitalolla 268 kiloa.

HANNES MÄNTYRANTA/ forest.fi